بدون عنوان

شماره پرسش: ۴۱۹۹۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۵/۴/۱۷ ۱۲:۵۳:۳۳

متن پرسش

سلام استاد گرامی: در مصلای امام خمینی، در مراسم وداع با امام شهید، یکی از مداحان گفت: «مردم بیاین دعا کنیم رهبری به خوابمون بیاد.» دلم شکست. بنده بعد از شهادت امام خامنه ای، دوبار خواب ایشون رو دیدم. صرف نظر از محتوای خواب، خوشحال بودم که می بینمشون و خوشحال بودم که من رو دیدند و به خواب من اومدند. ولی وقتی از یکی از اساتید تعبیر خوابم رو جویا شدم، بهم توصیه کردند که از هوش مصنوعی بپرسم. از این پیشنهاد دلم گرفت. مگه هوش مصنوعی، عشق می‌فهمه!؟! احساس کردم شاید آدم هایی مثل بنده که ایمان و عمل و علم معمولی دارند، رابطه شون با عوالم دیگر قطع است و گویا حتی خواب هاشون هم نمی تونه پیام یا بشارت یا هشداری از عوالم دیگر داشته باشه. گویا ما عوام، هر چه و هر کس که در خواب و بیداری حس می کنیم، اگر حاصل روزمرگی نباشد، نهایتا ریشه در مسائل روانشناختی دارد. باور این موضوع خیلی دردناک است. بنده ی عوام، من عوام نمی دونم چجوری توضیح بدم که مسائل من در نظر خواص لااقل در حد شنیده شدن، اهمیت داشته باشد. ببخشید مزاحم شدم. ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم : مگر حکایت ما با آن رهبر شهید در حد آن است که آن عزیز به خواب ما بیاید و یا نیاید؟ در حالی که همواره می‌توان با او زندگی کرد هزار برابر بیشتر از آنکه به خوابمان بیاید. ازآن عجیب‌تر که از جناب هوش مصنوعی بخواهیم خواب ما را تعبیر کند. آری اگر به دنبال آن هستید که آن عزیز به خوابتان بیاید و از این همه حضوری که او در جان ما به وجود آورد و با گفتار و رفتار خود راه‌های بلندی را نشان داد غافل شویم، معلوم است که کارمان به هوش مصنوعی می کشد.